

Promítání

KMI/3DG

Mgr. Markéta Trnečková, Ph.D.

Palacký University, Olomouc

- **Modelování:** vytvoření reprezentace objektů a scény
- **Renderování:** převod scény na obraz (z 3D do 2D)
- **Zobrazení:** vykreslení obrazu na obrazovku, případně vtištění

- Renderování – převod trojrozměrné informace do dvourozměrné
- Řešíme následující úlohy:
  - Globální osvětlení – závisí na zdrojích světla a vlastnostech materiálů, ze kterých jsou tělesa a prostředí
  - Pohled na scénu – odkud je scéna pozorovaná – nastavení kamery, řešení promítací úlohy a viditelnosti
  - Vytvoření rastrového obrazu – lokální osvětlovací modely a textury
- **Pohledový (zobrazovací) řetězec:**
Geometrie objektu → Orientace podle kamery → Ořezání pohledovým objemem → Promítání → Transformace do okna obrazovky → Lokální osvětlení → Rasterizace → Mapování textury → Určení viditelnosti pixelu → Rastrový obraz

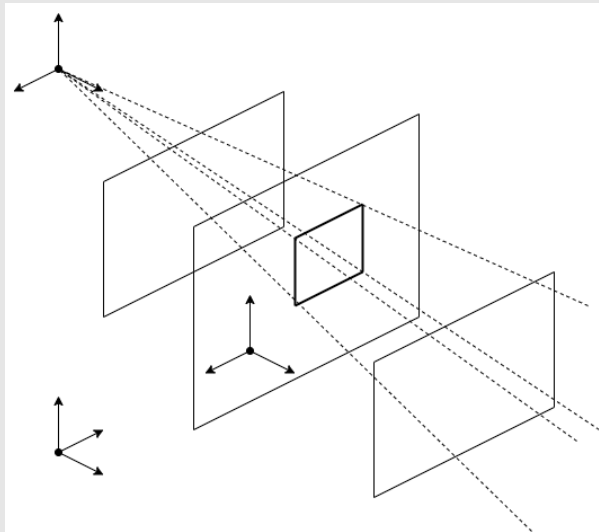
- Vstupní model (např. série trojúhelníků) je podroben pohledové transformaci
- Z dalšího výpočtu jsou vyloučeny části ležící mimo pohledový objem
- Následující transformace převede data do souřadného systému obrazovky
- Lokální osvětlení řeší barevná stínování na jednotlivých ploškách, které jsou následně rasterizovány
- Poté je nanesena textura
- Skládá-li se scéna z více objektů, objekty vykreslujeme postupně – více později
- Jednotlivé části zobrazovacího řetězce mohou být optimalizovány – před zobrazením z objektu vybereme jen ty části, které víme, že se v promítání projeví a ostatní nezpracováváme

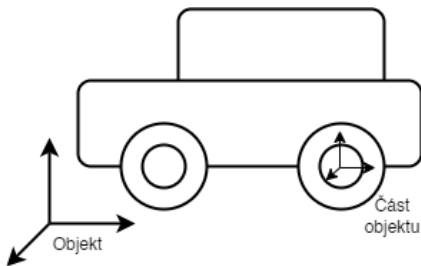
- **Promítání** – Transformace, která charakterizuje převod trojrozměrného objektu do 2D item Při promítání dochází ke ztrátě prostorové informace, pozorovatel kvůli tomu může mít zkreslenou představu o tvaru objektu
- Při promítání používáme postupy a pravidla, která zlepšují reálný vjem (viditelnost těles, ortogonální průměty, axonometrie)
- Studium promítacích metod se zabývá **deskriptivní geometrie** – díky použití postupů z ní můžeme zpětně odvodit z 2D obrázku různé prostorové vztahy (vzdálenosti, úhly, ...)

Example

Zaznačte následující (modré) pojmy do obrázku.

- **Souřadný systém světa** (world coordinate system) – objekty reálného světa popsané uživatelem jsou v těchto souřadnicích
- Každý objekt může mít vlastní a může jich mít i více
- Např. objekt se skládá z několika geometrických primitiv, ty jsou definované tak, že je jejich střed v počátku, tato primitiva jsou relativně pozicována k sobě ve scéně

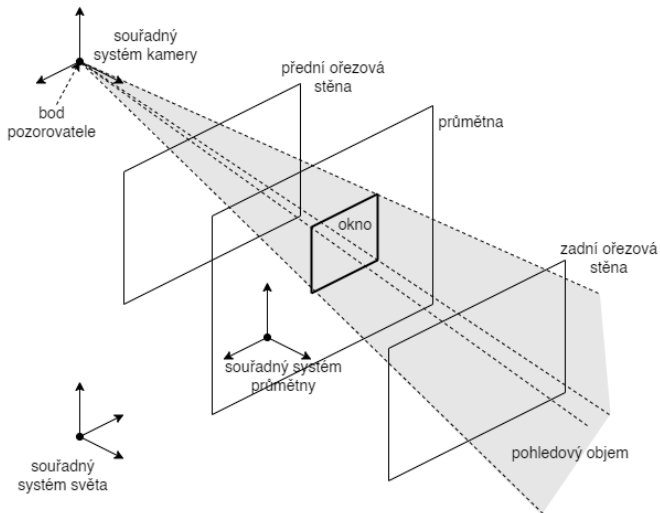

- Svět je promítán na **průmětnu** (pohledovou rovinu, view plane) z určitého **bodu pohledu** (view point) – pozice pozorovatele (kamery)
- V místě dopadu paprsků na průmětnu vytváří průmět
- S nimi máme asociovány souřadné systémy – **souřadný systém kamery** (camera coordinate system) a **souřadný systém průmětny** (view plane coordinate system)
- Z bodu pohledu se díváme v kladném směru osy z souřadného systému kamery (**směr pohledu**)
- Část pohledové roviny, které říkáme **okno** (window) vymezuje oblast, která nás zajímá
- Také vymezuje část prostoru, která je dána paprsky vycházejícími s bodu pohledu a procházející oknem do nekonečna – **pyramida pohledu (pohledový objem)** (view pyramid, view volume)

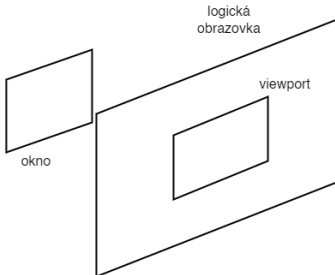

- Pro omezení objektů v tomto nekonečném prostoru se navíc používají dvě ořezové roviny (ořezové stěny), které odstraňují objekty, které jsou příliš blízko – **přední stěna** (near) – a objekty, které jsou pro pozorovatele nezajímavé – **zadní stěna** (far)
- Někdy se přední ořezová stěna ztotožňuje s průmětnou
- Vznikne **Ořezaný (omezený) pohled** (záběr) – zobrazujeme jen objekty v tomto omezeném prostoru

■ Systémy souřadnic

- světové
  - kamery
  - průmětny
- Obecně mohou být různé, ale většinou jsou systémy kamery a průmětny rovnoběžné (z souřadnice kamery je kolmá na průmětnu a x a y jsou rovnoběžné s oknem)
- Při zobrazování je potřeba namapovat souřadnice v souřadném systému průmětny na souřadnice souřadného systému fyzického zařízení
- Okno je mapováno na **viewport** (výřez logické obrazovky)

■ Z okna na viewport

- Oba jsou obdélníky, které mají strany rovnoběžné s x a y souřadnicemi
- Hledáme mapování z jednoho obdélníku na druhý (intuitivně – změna měřítka)
- **Okno** – $W = [w_a, w_b] \times [w_c, w_d]$
- **Viewport** – $V = [v_a, v_b] \times [v_c, v_d]$
- **Transformace** – $T(x, y) = (T_1(x), T_2(y))$

Example

Odvod'te transformaci z okna na viewport.

Example

Odvoďte transformaci z okna na viewport.

- Pro intervaly $[a, b]$ a $[c, d]$ hledáme $S : [a, b] \rightarrow [c, d]$
- $S(a) = c, S(b) = d$
- $S(x) = \frac{d-c}{b-a}x + \frac{bc-ad}{b-a} = c + \frac{x-a}{b-a}(d-c)$

$$T(x, y) = \left(\frac{1}{w_b - w_a}((v_b - v_a)x + (w_b v_a - w_a v_b)), \frac{1}{w_d - w_c}((v_d - v_c)y + (w_d v_c - w_c v_d)) \right)$$

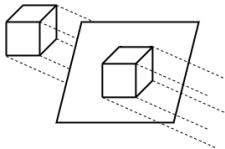
Example

Najděte rovnici pro následující transformace:

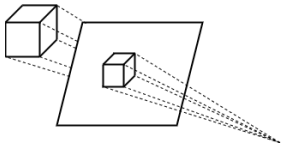
- $T : [-1, 2] \times [3, 5] \rightarrow [5, 7] \times [-3, 4]$
- $T : [7, -2] \times [1, 2] \rightarrow [3, 2] \times [0, 3]$

Rovinná promítání:

- Rovnoběžné – charakterizováno směrem promítání (všechny paprsky mají stejný směr)

- Středové – charakterizováno středem promítání (promítací paprsky vycházejí z jediného bodu)

Úloha promítání:

- 1 Volba souřadných systémů – světového a průmětny
- 2 Formulace promítací úlohy – výběr geometrických parametrů pomocí nichž lze odvodit pozici kamery (pozorovatele), průmětny, středu nebo směru promítání
- 3 Stanovení transformace, která popíše promítání prostorových bodů do průmětny
- 4 Nalezení transformace mezi souřadnými systémy průmětny a světa v maticovém tvaru

$$\begin{bmatrix} x_p \\ y_p \\ z_p \\ w_p \end{bmatrix} = T_{proj} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \\ 1 \end{bmatrix}$$

$P = [x_p, y_p, z_p, w_p]$ jsou souřadnice v systému průmětny bodu $[x, y, z, 1]$

T_{proj} je matice 4×4

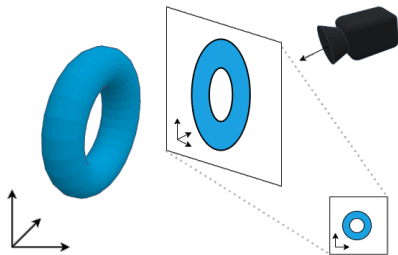

- Základem formulace geometrické situace je:
  - Určení místa, kde stojí pozorovatel (kamera)
  - Určení pozice a orientace průmětny
  - Stanovení směru pozorování

Kamera

- Pořizuje snímek na průmětnu, která je kolmá na hlavní optickou osu kamery
- Záběr kamery nebudeme brát v úvahu
- Kamera zabírá celý poloprostor před kamerou a objekt promítá středovým nebo rovnoběžným promítáním
- Světové souřadnice kamery – $[kamera_x, kamera_y, kamera_z, 1]$
- Ve scéně zvolíme bod $[cil_x, cil_y, cil_z, 1]$, na který zamíříme kameru – tím je určen směr pozorování $\vec{L} = (L_x, L_y, L_z, 0)$, který je rovnoběžný s hlavní optickou osou kamery

Example

Zaznačte do obrázku zmíněné pojmy.

- Směr pozorování

$$\begin{pmatrix} L_x \\ L_y \\ L_z \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{bmatrix} cil_x \\ cil_y \\ cil_z \\ 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} kamera_x \\ kamera_y \\ kamera_z \\ 1 \end{bmatrix}$$

- Po normalizaci $\vec{L}$ dostaneme jednotkový vektor $\vec{I}$

- Jak se normalizuje vektor?

- Požadujeme, aby pohledová transformace T_{kamera} mezi světovým souřadným systémem a systémem průmětny převedla tento vektor na $(0, 0, -1, 0)$, tj. na vektor, který je kolmý na průmětnu (rovnoběžný s osou z_p) a mířící ve směru záporné poloosy z_p

$$\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ -1 \\ 0 \end{pmatrix} = T_{kamera} \begin{pmatrix} I_x \\ I_y \\ I_z \\ 0 \end{pmatrix}$$

- Orientaci kamery (natočení okolo optické osy) určuje vektor $\vec{u}$ (up vektor, hook)
- Předpokládáme o něm, že je kolmý na $\vec{I}$ (rovnoběžný s průmětnou) a jednotkový
- Pomocí vektorového součinu určíme 3. vektor $\vec{p} = \vec{u} \times \vec{I}$, který ukazuje ve směru osy x_p souřadného systému průmětny
- Až na posunutí je souřadný systém průmětny vztažený ke kameře – je dán trojicí vektorů $\vec{p}$, $\vec{u}$ a $\vec{I}$
- Obdobně, jako v případě zvoleného směru pohledu požadujeme, aby pohledová transformace mezi světovým souřadným systémem a systémem průmětny převedla vektor $\vec{p}$ na $(1, 0, 0, 0)$ a $\vec{y}$ na $(0, 1, 0, 0)$

$$\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = T_{kamera} \begin{pmatrix} p_x \\ p_y \\ p_z \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = T_{kamera} \begin{pmatrix} u_x \\ u_y \\ u_z \\ 0 \end{pmatrix}$$

Example

Jak vypadá matice T_{kamera} ?

- Po sestavení všech podmínek dostaneme na levé straně jednotkovou matici a hledaná matice musí být inverzní k matici sestavené z vektorů $\vec{p}$, $\vec{u}$ a $\vec{I}$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = T_{kamera} \begin{bmatrix} p_x & u_x & -I_x & 0 \\ p_y & u_y & -I_y & 0 \\ p_z & u_z & -I_z & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- Všechny vektory jsou jednotkové a vzájemně kolmé, matice je ortonormální – hledanou matici získáme jednoduše transpozicí

$$T_{kamera} = \begin{bmatrix} p_x & u_x & -I_x & 0 \\ p_y & u_y & -I_y & 0 \\ p_z & u_z & -I_z & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} p_x & p_y & p_z & 0 \\ u_x & u_y & u_z & 0 \\ -I_x & -I_y & -I_z & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- Pak už jen provedeme posunutí tak, aby byl zvolený bod ve scéně totožný s počátkem souřadného systému průmětny

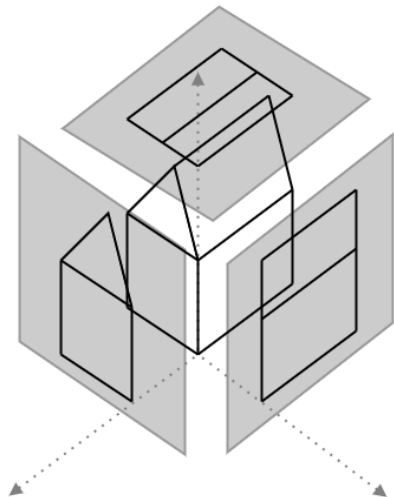
- Nejjednodušší – promítání do některé z rovin $x = x_0$, $y = y_0$ nebo $z = z_0$ ve směru příslušné osy (nejčastěji je $x_0 = 0$ – rovina yz , $y_0 = 0$ – rovina xz nebo $z_0 = 0$ – rovina xy)

- Maticově:

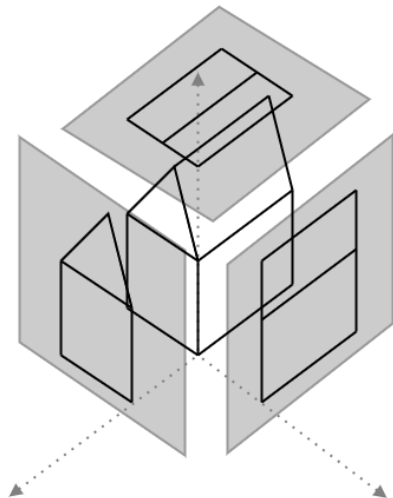
$$T_{xy} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & z_0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad T_{xz} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & y_0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix},$$

$$T_{yz} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & x_0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- Promítací paprsky jsou kolmé na průmětnu a mají směr shodný s normálovým vektorem průmětny

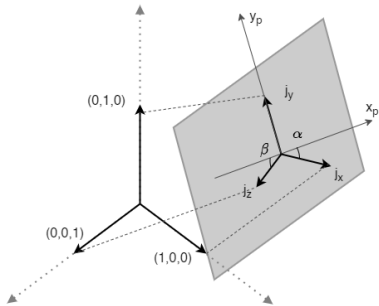
- Pojmy: **nárys**, **bokorys**, **půdorys**, **spodní pohled**, **pohled zezadu**
- **Mongeovo promítání** – speciální případ kolmého promítání (půdorys a nárys v jednom)

- Pokud průmětna není rovnoběžná s hlavními osami – **Axonometrie**
- Definována 5 hodnotami:

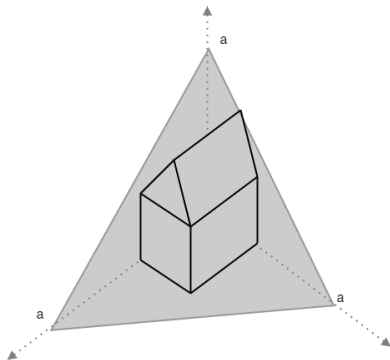
- j_x, j_y, j_z ... průměty jednotek na osách x, y a z
- α, β ... úhly, které svírají promítnuté osy j_x a j_z s kolmicí na průmět osy j_y
- Jestliže souřadný systém průmětny (osy x_p a y_p) zvolíme tak, aby průmět j_y ležel na ose y_p pak axonometrii popíšeme

$$T_{axon} = \begin{bmatrix} j_x \cdot \cos \alpha & 0 & -j_z \cdot \cos \beta & 0 \\ -j_x \cdot \sin \alpha & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -j_z \cdot \sin \beta & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- Pokud průmětna protne hlavní osy ve stejné vzdálenosti od počátku (svírá stejný úhel se všemi osami) – **Izometrie**
- V průmětu lze měřit a porovnávat vzdálenosti, zkreslení vzdáleností je totiž se všech směrech promítnutých os stejné

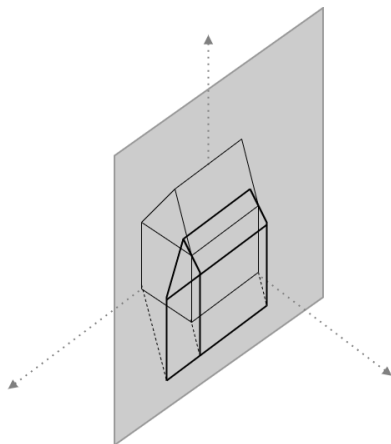
Example

Na čem je závislé zkreslení vzdáleností? Jaké je?

- Mají-li shodnou vzdálenost od počátku pouze dva průsečíky – **Dimetrie**
- V průmětu lze měřit a porovnávat vzdálenosti pouze ve dvou směrech promítnutých os (ve třetím jsou zkrácené)
- Při obecném sklonu průmětny vůči osám – **Trimetrie**
- V každém směru je jiné měřítko zkreslení
- **Vztahy:**
  - Izometrie: $j_x = j_y = j_z, \alpha = \beta$
  - Dimetrie: $j_x = j_y, \alpha = \beta$
  - Trimetrie: $j_x \neq j_y \neq j_z$

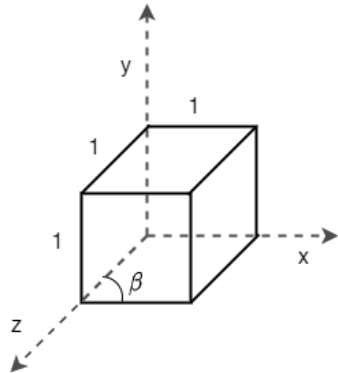
- Technické kosoúhlé promítání: $j_y = j_z = 1$, $\beta = 0$
Kombinujeme vlastnosti Mingeova promítání (znázornění některého z průmětů) s axonometrickým
- Průmětna je rovnoběžná s některou z hlavních rovin, směr rovnoběžného promítání NENÍ kolmý na průmětnu
- Používá se v technickém kreslení
- Se zvětšující se vzdáleností od pozorovatele nezkracuje vzdálenosti v rovinách rovnoběžných s průmětnou a poskytuje částečný boční pohled na promítaný objekt

Kavalír

- Směr promítání svírá s průmětnou úhel 45°
- Úsečky rovnoběžné s průmětnou i kolmé na průmětnu se promítají se stejnou délkou
- Transformace:

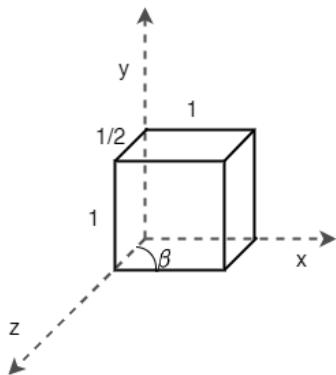
$$T_{kavalir} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & -\cos \beta & 0 \\ 0 & 1 & -\sin \beta & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

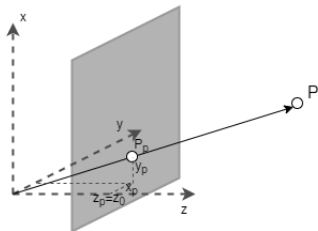
Kabinet

- Směr promítání svírá s průmětnou úhel $\arctan(2) = 63.4^\circ$
- Úsečky kolmé na průmětnu se zkracují na polovinu
- Je realističtější neboť poskytuje představu o zkracování vzdáleností při pohledu směrem do scény
- Transformace:

$$T_{kabinet} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \frac{-\cos \beta}{2} & 0 \\ 0 & 1 & \frac{-\sin \beta}{2} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- Středové promítání – **Perspektivní**
- Odpovídá tomu, jak prostor vnímá člověk reálný svět
- Modeluje proporcionální zmenšování předmětů při vzrůstající vzdálenosti od pozorovatele
- Předpokládejme, že pozorovatel je v počátku souřadného systému a průmětna je kolmá na osu z
- Vzdálené objekty v průmětně jsou při zobrazení zmenšeny, objekty v průmětně se promítají ve své velikosti a objekty před průmětnou se na obraze zvětší

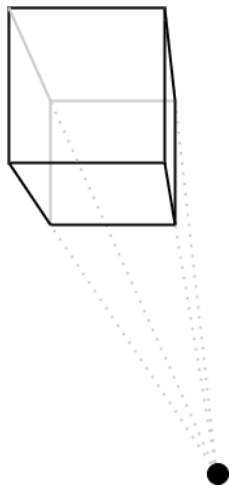

-
- Transformace:

$$T_{per} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{z_0} & 1 \end{bmatrix}$$

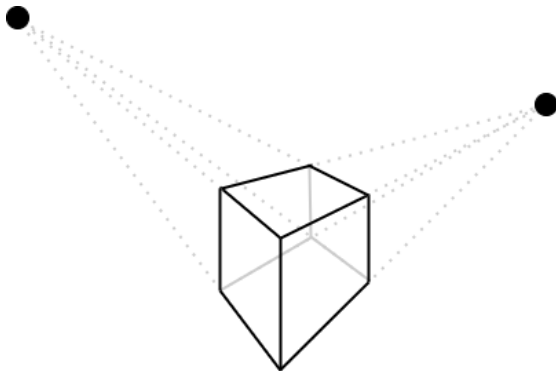
- Středové promítání nezachovává rovnoběžnost úseček
- Výjimkou jsou prostorové úsečky, které leží v rovině s průmětnou
- Průmětna může mít libovolnou polohu, z praktického hlediska se rozlišují 3 případy odpovídající orientaci průmětny vůči osám souřadného systému:
  - Jednobodová perspektiva
  - Dvoubodová perspektiva
  - Trojbodová perspektiva

- Průmětna protíná jedinou souřadnicovou osu
- Všechny úsečky kolmé na průmětnu míří do jednoho bodu, který se nazývá **hlavní úběžník**
- Úběžník můžeme chápat jako nekonečno, kde se protínají rovnoběžky

- Průmětna protíná dvě ze souřadných os
- Hrany osově orientovaných kvádrů směřují do dvou hlavních úběžníků

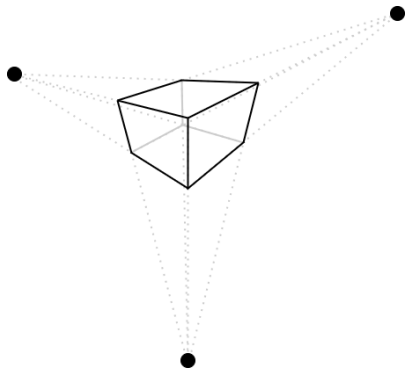
- Nejobecnější – průmětna protíná všechny tři osy

- Transformace:

$$T_{per} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ \frac{1}{x_0} & \frac{1}{y_0} & \frac{1}{z_0} & 1 \end{bmatrix}$$

- Úběžníky, kde průmětna protíná jednotlivé osy:

$$[-x_0, 0, 0, 1], [0, -y_0, 0, 1], [0, 0, -z_0, 1]$$

- Odstranění objektů, které jsou příliš blízko, nebo daleko – nachází se mimo oblast zájmu
- Urychlení procesu vykreslování
- Při středovém promítání jsou objekty před průmětnou větší – může způsobit problémy
- Střed promítání navíc nesmí ležet v průmětně (dělení 0)
- Také nechceme promítat objekty, které jsou za zády pozorovatele
- **Pohledový objem** (záběr) – u středového promítání je objem komolý jehlan, u rovnoběžného kvádr
- Jak se jmenují roviny, které vymezují pohledový objem?
- Úhly při vrcholu kamery jehlanu by měly odpovídat šíři záběru kamery (vhodné 40-60°)

